

[Socialministeren.]

er faldet for 10 Maaneders-Bestemmelsen, søger at skaffe sig Arbejde, saa snart der er Mulighed for det.

Det ærede Medlem spurgte, om ikke den Omstændighed, at saa mange, som det viser sig efter de Oplysninger, der findes i Betænkningen, i Løbet af en 2 Aars Periode har haft mere end 451 ledige Dage, medfører, at de i Længden ikke kan holdes inden for det forsikringsmæssige Omraade. Hertil vil jeg gerne sige, at vi maa huske paa, at 26 Ugers-Bestemmelsen og 39 Ugers-Bestemmelsen i den gældende Arbejdsløshedslov gælder for 4 Aar, og at de paagældende altsaa i hvert Fald skal have Lov til at komme ud over den Grænse, da det er denne Grænse, der fratager dem Retten til Understøttelse, men der ikke i Loven indeholdes noget som helst om, at de skal ophøre med at være Medlemmer af Arbejdsløshedsforsikringen, naar de har opfyldt de understøttelsesmæssige Forpligtelser, som indeholdes i Loven, og det vilde efter min Opfattelse være en ganske urimelig Ordning, at fordi et Medlem faldt for 39 Ugers-Bestemmelsen, skulde han være udelukket fra at være forsikret. Der føres fra Arbejdsløsheds-kassernes Side den nødvendige Kontrol med, at de Medlemmer, om hvilke man har nogenlunde Sikkerhed for, at de hører til dem, der ikke kan skaffe sig Arbejde, og som har gaaet i meget lange Tider uden at have haft Arbejde, bliver udelukket af Arbejdsløsheds-kasserne paa det Tidspunkt, da Kassen mener, at der ikke længer er nogen som helst Forbindelse mellem det paagældende Medlem og Arbejdsløsheds-kassens Virksomheds-omraade.

Jeg maatte forstaa det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen saadan, at hans og Venstres Betragtning egentlig var, at med den Formue, som Arbejdsløsheds-kasserne nu har samlet, vilde det være urimeligt, at Staten gik ind med yderligere Bidrag ud over det, der er fastlagt i selve Arbejdsløsheds-loven. Jeg vil advare imod, at man fra Partiernes Side, og navnlig fra Lovgivningens Side, gaar bort fra det Konsolideringsprincip, hvorefter Arbejdsløsheds-kasserne hidtil er blevet ledet. Hvis Lovgivningsmagten, hver Gang Kassemlemmerne gennem forhøjede Kontingenter har været i Stand til at skabe en Formue i Kasserne, vil benytte sig heraf til at tage Formuen ud af Arbejdsløsheds-kasserne til ekstraordinær Understøttelseslovgivning som den, der her er Tale om, vil man samtidig fratage Arbejdsløsheds-kassemlemmerne Lysten til gennem forhøjet Medlemsbidrag virkelig for

Alvor selv at være med til at skabe den Formue, der er nødvendig, for at man i de vanskeligste Situationer kan være i Stand til at opfylde Kasserens vedtægtsmæssige Forpligtelser. Jeg tror, det er meget farlig Politik at komme ind paa saaledes at undergrave det forsikringsmæssige derved, at man nægter Kasserne Retten til at foretage den rimelige og nødvendige Konsolidering.

Jeg maa sige til det ærede Medlem og ogsaa til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at jeg ikke kan anerkende Oppositionspartiernes Opfattelse, at efter Arbejdsløsheds-lovens Gennemførelse i 1932 skulde man ikke længere ad denne Vej, nu var denne Lovgivning færdigt udbygget. Hele den Udvikling, vi har gennemgaaet siden, har i Praksis vist Nødvendigheden af at fortsætte en yderligere Udbygning; og de to ærede Medlemmer vil jo heller ikke paa Forhaand forpligte sig til den Opfattelse, at al anden Lovgivning, der er foretaget i 1932, skal gælde for al Fremtid. Her maa være Adgang til at faa gennemført de nødvendige Ændringer og ogsaa til at faa foretaget de af ekstraordinære Situationer nødvendiggjorte ekstraordinære Lovgivningsarbejder, som det maatte være rimeligt for Regeringen at fremsætte Forslag om.

Den Tanke, der har ligget i en af Forespørgslerne om at dele de forsikrede, der skulde faa Understøttelse efter det foreliggende Forslag, i Forsørgere og Ikke-Forsørgere, kan jeg ikke tiltræde under nogen Form. Man kan ikke forlange det samme Kontingent af Ikke-Forsørgere som Forsørgere — hvad der er Tilfældet i Øjeblikket i alle Arbejdsløsheds-kasserne — og i Forvejen i den bestaaende Lovgivning have fastlagt en lavere Understøttelsessats for Ikke-Forsørgere end for Forsørgere; man kan ikke fortsætte denne Udvikling med, at man ogsaa i en ekstraordinær Lov som denne skulde kunne dele de Medlemmer, der er i Kasserne, saaledes at Forsørgerne skulde have en Hjælp som den, der er foreslaaet her, medens Ikke-Forsørgerne, til Trods for at de betaler samme Kontingent, skulde sættes udenfor.

Jeg skal derfor anbefale dette høje Tings Medlemmer at stemme for Lovforslaget, saaledes som det er forelagt, idet jeg samtidig maa udtale en Beklagelse over, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der ved første Behandling af Lovforslaget udtalte, at man fra det Parti, han repræsenterer, vilde vise en relativ Velvilje under Forhandlingerne om Lovforslaget, ikke er naaet længere end til at udtale en Respekt